

1893-06-26

SENDER

Johan Rohde

RECIPIENT

Emil Hannover

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Date explanation:

Datering i brev.

General comment:

Som det fremgår af dette brev, blev Charles Been i 1893 ansat som sekretær på Kunstindustrimuseet. Emil Hannover fik først formel tilknytning til Kunstindustrimuseet i 1894, men den uoverensstemmelse mellem datoer kan måske forklares med Hannovers formodede engagement i Kunstindustrimuseet allerede i 1893. Forholdet er dog ikke afklaret, selvom Dansk Biografisk Leksikon etc. er konsulteret.

Sender's location:

Tønning

Mentioned people:

Charles Been

Pietro Krohn

Carl Michelsen

Agnes Slott-Møller

Harald Slott-Møller

Jens Ferdinand Willumsen

Archive:

Den Hirschsprungske Samling

TRANSCRIPTION

26-VI-93.

Kjære Ven!

De bad mig, da jeg sidst talte med Dem, om at opgive Dem min Adresse; den er nu: Hotel Victoria. Tønning. Schleswig.

Med det samme maa jeg engang faa talt rent ud om en Sag, som ligger mig paa Hjærte.

De ved, at da De i sin Tid talte til mig om Deres eventuelle Ansættelse som Bibliothekar ved Kunstindustrimuseet og om, at De maatte have en Assistent, at jeg da spurgte Dem, om De ikke kunde bruge mig. — jeg véd ikke rigtigt, om De tog mit Spørgsmaal au serieux, men De svarede i hvert Fald, at det kunde De godt. Senere har jeg kun ganske løseligt berørt Sagen, og De har da sagt at Krohn vilde have en ung Mand, jeg troer ved Navn Been, saavidt mig bekjendt en meget ung Student, der vist tænkte paa at blive Maler.

I Anledning af mit Spørgsmaal skal jeg bemærke følgende[:]
Jeg søgte Pladsen, fordi jeg økonomisk er saa daarligt stillet, at hvis jeg ikke skaffer mig en Indtægt af Arbejde der ligger udenfor Udøvelsen af Malerkunsten, véd jeg ikke ret, hvorledes jeg ganske uafhængig kan dyrke denne efter mit Ønske. Jeg véd vel, at jeg ikke medbringer særlige Kvalifikationer, men jeg tænkte, at jeg paa det nævnte Bibliothek maaske kunde udfylde den beskedne Plads — der vel nærmest er en Art Bybudsbestilling — ganske paa samme Maade som forskellige yngre Videnskabsmænd udfylde lignende Pladser paa andre Bibliotheker, og jeg tænkte mig, at ligesom man giver saadanne [2]

Videnskabsmænd disse Pladser, fordi de kunde have en lille økonomisk Støtte, saaledes kunde man ogsaa give en ung Kunstner Pladsen paa Kunstindustrimuseets Bibliothek — naar der da ikke meldte sig Mænd med bedre Kvalifikationer.

Herpaa kan jeg nu tænke mig, at De vil kunne svare saaledes: Alt sammen meget rigtigt, kjære Ven, men De maa kunne forstaa, at jeg personlig nødigt vil have Dem til min Assistent): [dvs] Underordnede. De er min gode Ven, og i et saadant Forhold kan der

imellem Venner godt komme en Kurre paa Traaden, udfylder De endelig ikke Deres Bestilling tilfredsstillende, kan jeg daarligt give Dem en Irettesættelse som Deres Overordnede, og der kunde tænkes Ting, som jeg kunde lade en fremmed udføre, men som jeg helst er fri for at sætte Dem til. —

Dette Ræsonnement forstaar jeg naturligvis fuldt ud, og hvis dette er Aarsagen til den unge Mand ansættes, skal jeg ikke tale mere om denne Sag. — Jeg vil ikke i mindste Maade tage Dem det ilde op.

De har imidlertid et Par Gange sagt mig, at det er Krohn, der vil have Hr. Been; og i saa Fald kunde jeg ønske at vide lidt nærmere Besked om, hvorledes saadanne Pladser besættes og faa konstateret, at man har refuseret mig for at faa en ung Student

[3]

der aldrig har gjort sig bemærket ved nogetsomhelst, ansat.

(Thi at man ikke vil have mig, fordi jeg var for god til en saadan Plads — saaledes som De engang fortalte mig, at Krohn og Michelsen skulle have sagt — er dog for latterlig en Grund. — Men Menneskekjærligheden kan jo bruges til at dække over meget.) —

—

Jeg véd af Erfaring at meget forkert kan læses ud af Breve; læs nu ikke ud af dette, at jeg sidder i Tønning og er gram i Hu.

Jeg mener kun at have en Forpligtelse til at skaffe mig en Bifortjeneste; kunde jeg være den foruden skulde jeg hverken gjøre andre eller mig selv Ulejlighed.

Har De en Dag et Kvarterstid tilovers[,] lad mig da høre lidt fra Dem, og fortæl mig hvorledes De iøvrigt har det, og, hvordan det gaar med Deres Kone. (Naar De skriver til hende sig hende da, at jeg var meget ked af ikke at faa hilst paa hende, men Grunden til, at jeg ikke kom ud til Dem var den, at jeg havde misforstaaet Dem.

Skulde De komme i Nærheden af Tønning vilde

det glæde mig at se Dem. Men jeg maa i saa

[4]

Fald vide i Forvejen, at De kommer, at jeg til
den Tid kan være hjemme.

Hvorledes har vore Venner det?

Ser De noget til Slott-Møllers eller Willumsen

(Tag Dem endelig af sidstes Opdragelse, naar De
ser ham).

Jeg talte den sidste Dag jeg var i Kjøbenhavn meget
med W. om den Tegning, han havde foræret Dem.¹

Jeg sagde, at jeg intet kunde se i den og, at jeg
ikke begreb hvorfor han havde tegnet den som
om han havde været et Fireaars-Barn.

Han svarede, at han var meget kjed af det[,]

hvis det virkelig saa ud som om den var tegnet
af et Barn paa fire Aar. Den var tænkt
anvendt som Frise paa Keramik, og Ideen havde
han faaet ved at se nog Afbildninger af gamle
Drageblodstræer! —

En venlig Hilsen til Dem og Deres Hustru

Deres

Johan Rohde

¹ Den omtalte tegning er "Gamle træer fra en tidligere jordperiode" (1892, privateje).

26-V-93.

Kjære Ven!

De bad mig, da jeg sidst talte med Dem, om at opgive Dem min Adresse; den er nu: Hotel Victoria Tönnings - Schleswig.

Med det samme må jeg engang give Dem et ord om en Sag, som ligger mig paa Hjerte.

De ved, at da De i sin Tid talte til mig om Deres eventuelle Ansættelse som Bibliothekar ved Kunstindustrimuseet og om, at De maatte have en Assistent, at jeg da spurgte Dem, om De ikke endelig vilde tage mig. - Jeg ved ikke rigtig, om De tog mit Spørgsmål an seriøst, men De svarede i hvert Fald, at det endelig De gjorde. Særlig har jeg kun ganske lidt at berøre her, og De har da sagt at Korken ildt have en ung Mand, jeg tænkte vel paa Dem, særlig mig, ligesom en meget ung Student, der vist maatte paa at blive Males.

I Anledning af mit Spørgsmål skal jeg bemærke følgende. Jeg søger Personer, fordi jeg økonomisk er overbevidst om, at hvis jeg ikke skaffer mig en Indtægt af Arbejde, der ligger indenfor Omkredsen af Malerkunsten, vil jeg ikke kunne leve. Jeg tænkte, at jeg måske kunde gøre det med min Puske. Jeg ved vel, at jeg ikke medbringer særlig Kvalifikation, men jeg tænkte, at jeg paa det nævnte Bibliothek maatte kunne udføre den beskrevne Arbejde - det vil nærmest være en Art Bytadsbestilling - ganske paa samme Maade som forskellige yngre Videnskabsmænd udfører lignende Arbejde paa andre Bibliotheker. Nu, og jeg tænkte mig, at ligesom man giver anbefalinger

Videnskabsmand disse Bøger, fordi de kunne være en
stik økonomisk støtte, sandes. Endnu en gang gives en
Ting Kunstens Bøger og Kunsthistorisk Museums Bibliotek
— naar de de ikke melder sig indad med bestemte
Kvalifikationer.

Herfor kan jeg nu tænke mig, at De vil kunne
være sandes: Altsammen meget rigt, gode Ven,
Og De kan være forstærket, at jeg personlig vil
vil have Dem til min Assistent i Underretning.

De er min gode Ven, og i et sådant Forhold kan der
emellem være god rum og rum for Træden,
tilføjer de endelig ikke Dem Bestilling tilfredshed
end, kan jeg tænke sig Dem i Træden som
Dens Overordnede, og de vilde tænke sig, som jeg
vil end end i fremmet udføre, men som jeg helst
er for at sætte Dem til.

Dette Beskrivelse fortæller jeg naturligvis først at,
og hvis dette er Aarsagen til at du ikke Mand ansætter,
skal jeg ikke tale mere om denne Sag. — Jeg vil
ikke i minde Mand tale Dem de ideer af.

De har vistnok at Par Gang sagt mig, at det er
Kroen, de vil have den Blev; og i den fald end
jag indse at disse lidt nærmere Besked om, hvorledes
saaledes Bøger sættes og for Konstaten, at
men har refuseret mig for at for en ung Student

der altyd was gelyk of bemiddelt met agterzinnigheid,
antoor.

(Th. at man ikke vil han mig, fordi jeg var for god
for en sande Pæd - saaledes som De mig for
ville mig, at Kroen og Mønstren skulle han sagt
er dog for luttelig i Grund. - Men menneskeligt hader
han jo trives til at ~~bede~~ ~~over~~ mig.) -

Jeg vil af Erkjæring at mig forst kan læses ud af
Bogen; har min ikke ud af dette, at jeg vilde i Tønnen
og er glad i Hui.

Jeg mener end at han en forlystelse til at løse
mig en Bifortjænt; end de jeg som den første
skædder jeg vilken gjør andre eller mig selv uliglyk.

Hier De en Dag at Kædet til tider lader
mig da kan vil for Dem, og fortæller mig
saaledes De iøvrigt har de, og hvordan det gik
med Dem Kone. [Naar De skriver til hende
sig hende da, at jeg var mig lyt af ikke at
for hilst for hende, men Grundet til, at jeg
ikke kan vil til Dem var det, at jeg havde
mestret Dem.

Skædder De samme i Verden af Tønnen vilde
der gik mig at se Dem - Men jeg var i den

Tæt ide: Forgive, at De kommer, at jeg ~~to~~
~~den~~ kan von hjemme.

Skrevet hos min venner Sør?

Se De noget til Scott-Møllen eller Willumsen
[Tag Dem endelig og sidste opdragelse, naar De
ser ham]

På tælle den sidste Dag, jeg var i Høsthusene meget
med W. om den Tegning, han havde foretaget Dem,
hij sagde at jeg intet kendskab til den g, at jeg
ikke begreb hvorfor han havde tegnet den som
en ven havde været et Fjendens-Darce.

Han svarede, at han var meget kjed af at det
skjedt den virkelig som ud som om den var tegnet
af et Barn paa fire Aar. Den var tænkt
ansendt som Tegn paa Kærlighed, og Ideen havde
man fundet ud at se sig Afslutninger af gamle
Drageblod Træer! —

En venlig Hilsen Til Dem og Dem Hustru

Den

Jonas Rode